

Αίθουσα Β

Στην Αίθουσα Β, έκτασης 89 τ.μ., εκτίθενται ευρήματα αρχαϊκών, κλασικών και ελληνιστικών χρόνων από την αρχαία πόλη στο λόφο της Μεγάλης Ράχης και για την παρουσίαση αυτή έγινε προσπάθεια να εκτεθούν κατά χρονολογική σειρά και είδος, Ο επισκέπτης, αφού κατατοπιστεί από τη μακέτα της αρχαίας Αιανής καθώς και από την επιτοίχια πινακίδα με κείμενο και εικόνες, παρακολουθεί την εξέλιξη της πόλης με ευρήματα από τα δημόσια κτήρια και τις κατοικίες, μιας πόλης με οικιστική οργάνωση και πολιτική ανάπτυξη από τα υστεροαρχαϊκά και κλασικά χρόνια (αρχές 5ου – 4ου αι. π.Χ., ενώ και ο 6ου αι. αντιπροσωπεύεται με κεραμική).

Η τοποθέτηση του μαρμάρινου αγάλματος Νίκης σε περίοπτη προθήκη και σε σημείο που να φαίνεται πρώτο, καθώς εισέρχεται κανείς στην Αίθουσα Β, ήταν επιλογή μας υπαγορευμένη από το κάλλος του ευρήματος, που εντάσσεται στην κλασική εποχή και αποτελούσε ακρωτήριο οικοδομήματος της πόλης. Μεσολαβεί η μικρή προθήκη 3 με το χάλκινο αγαλμάτιο πεπλοφόρου κόρης από λαβή καθρέφτη του β' τετάρτου του 5ου αι. π.Χ., προϊόν τοπικού εργαστηρίου μεταλλοτεχνίας, ενώ στην προθήκη 4 εκτίθενται ενσφράγιστες κεραμίδες, πήλινα και λίθινα διακοσμημένα αρχιτεκτονικά μέλη, καθώς και το τμήμα της μαρμάρινης κεφαλής νέου των αρχών του 5ου αι. π.Χ., προερχόμενο μάλλον από αέτωμα.

Στις προθήκες 5 και 6 με ενιαίο χώρο εκτίθεται κεραμική κορινθιακή, μελανόμορφη απική και μη, καθώς και ερυθρόμορφη, με χρονολογική σειρά από το β' τέταρτο του 6ου ως τα τέλη του 4ου αι. π.Χ. Επισημαίνουμε ότι τα μελανόμορφα όστρακα αρ. 18 έως 26 προέρχονται από αγγεία του τοπικού κεραμικού της Αιανής, για το οποίο κάνουμε λόγο και παρακάτω στις Αίθουσες Δ και ΣΤ.

Στην προθήκη 7 εκτίθενται δείγματα της ανάγλυφης κεραμικής και λίγα τμήματα μητρών κατά ομάδες, ανάλογα με το θέμα των παραστάσεων: ομηρικές σκηνές, με συνηθέστερη την Ιλίου Πέρσι με τα ονόματα των ηρώων, παραστάσεις ερωτικές, μυθολογικές και με φυτική διακόσμηση.

Στην επόμενη προθήκη 8 τοποθετήσαμε κεραμική του τύπου της «Δυτικής Κλιτύος» του 3ου και 2ου αι. π.Χ., καθώς και κεραμική με γραπτή και εμπίατη διακόσμηση από τον 4° αι. π.Χ. και εξής.

Στον ενιαίο χώρο των προθηκών 9 και 10 τοποθετήθηκαν ενεπί-γραφα τμήματα αγγείων, ύστερης κλασικής και ελληνιστικής εποχής, καθώς και πήλινα ειδώλια με ενημερωτικό κείμενο. Πολλά από τα ενεπίγραφα όστρακα δηλώνουν εργαστηριακές και εμπορικές δραστηριότητες και αποτελούν προϊόντα αγγειοπλαστικής και κοροπλαστικής εισαγμένων αλλά και τοπικών εργαστηρίων της Αιανής. Ήδη από τις αρχές του 5ου αι. π.Χ. είναι γνωστά τα αγγεία των τοπικών εργαστηρίων της μελανόμορφης αγγειογραφίας, δείγματα των οποίων έχουν βρεθεί και εκτός της Αιανής.

Στις προθήκες 11, 12, 13 εκτίθενται κατά ομάδες αντικείμενα της οικιακής ζωής, κατά πλειονότητα τα αγγεία καθημερινής χρήσης που βρέθηκαν στα σπίτια της αρχαίας πόλης, ανάλογα με τη χρήση τους: αγγεία για τη μεταφορά, μετάγγιση και πόση υγρών τροφών, σκεύη προετοιμασίας της τροφής, αγγεία φαγητού για στερεές και υγρές τροφές, μαγειρικά σκεύη. Το μεγαλύτερο τμήμα της προθήκης 13 καταλαμβάνει η ομάδα των πήλινων μυροδοχείων, τα οποία, λόγω των αρωμάτων που περιείχαν, σχετίζονται με τον καλλωπισμό, και η ομάδα των πήλινων λυχναριών και μία χάλκινη βάση από λυχνοστάτη.

Η γωνιακή, σχεδόν ημικυκλική, προθήκη 14 έχει διαμορφωθεί για την αναπαράσταση της μεγάλης Δεξαμενής, βάθους 8,5 μ., στο κορυφαίο δημόσιο κτήριο της πόλης και τοποθετήθηκαν πολλά από τα πήλινα αγγεία που είχαν ανασυρθεί από τον πυθμένα. Στην επόμενη προθήκη 15 τοποθετήσαμε τα τρία χάλκινα αγγεία, δύο πρόχους και ένα καδίσκο, που βρέθηκαν επίσης μέσα στη μεγάλη Δεξαμενή. Από το κείμενο μπορεί κανείς να κατατοπιστεί και να εκτιμήσει το έργο αυτό ως ένα από τα σημαντικότερα της αρχαίας τεχνολογίας. Τα υστερότερα αγγεία χρονολογούνται στο 2° αι. π.Χ. και παρέχουν το κατώτερο χρονικό όριο λειτουργίας της δεξαμενής και του κτηρίου, το οποίο από την τοιχοποιία και τα ευρήματα χρονολογείται από τις αρχές του 5ου αι. π.Χ.